

Trybuna Ludu

Proletariusze
wszystkich krajów
łączcie się!

Organ KC
Polskiej Zjednoczonej
Partii Robotniczej

Nr 323 (1023) ROK IV

WARSZAWA — ŚRODA 21 LISTOPADA 1951 R.

WYDANIE H

CENA 15 gr

Podziękowania za życzenia z okazji 34 rocznicy Wielkiego Października

Do
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza Bolesława Bieruta

Warszawa

Proszę Was, Towarzyszu Prezydencie, o przyjęcie serdecznego podziękowania za przyjacielskie pozdrowienia i najlepsze życzenia, nadesłane przez Was w imieniu narodu polskiego i Waszym własnym z okazji 34 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

(—) N. SZWERNIK

Do
Prezesa Rady Ministrów
Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza Józefa Cyrankiewicza

Warszawa

Dziękuję Wam, Towarzyszu Premierze i Rządowi Rzeczypospolitej Polskiej za przyjacielskie pozdrowienia i najlepsze życzenia z okazji 34 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

(—) J. STALIN

Do
Ministra Spraw Zagranicznych
Rzeczypospolitej Polskiej
Towarzysza Stanisława Skrzyszewskiego

Warszawa

Proszę przyjąć, Towarzyszu Ministrze, moje serdeczne podziękowanie za Wasze przyjacielskie pozdrowienia i życzenia z okazji 34 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

(—) A. WYSZYŃSKI

Rząd ZSRR przekazał w darze NRD dwie monumentalne rzeźby Józefa Stalina

(a) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi, że uwzględniając pragnienie organizacji społecznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej, by na znak przyjaźni narodu niemieckiego i narodu Związku Radzieckiego, wzniesione zostały w NRD posągi Józefa Stalina — Rząd ZSRR przekazał w darze Rządowi NRD dwie monumentalne rzeźby Józefa Stalina.

W dniu 17 listopada ambasador Puskich przekazał te rzeźby premierowi NRD — Otto Grotewohlowi. Premier Grotewohl w imieniu Rządu NRD i całego narodu niemieckiego wyraził wdzięczność Rządowi ZSRR i oświadczył, iż jest przekonany, że dar ten przyczyni się do dalszego wzmożenia przyjaźni i stosunków między narodem niemieckim a narodem Związku Radzieckiego.

36 milionów egzemplarzy wynosi dzienny nakład prasy radzieckiej

(a) MOSKWA (PAP). W ZSRR ukazuje się ponad 7.800 dzienników oraz ponad 1.400 czasopism i innych wydawnictw periodycznych. Jednorazowy nakład wszystkich dzienników osiągnął 36.000.000 egzemplarzy.

W masowych nakładach ukazują się dzienniki w językach wszystkich narodów ZSRR. Każda republika, obwód i każdy prawie rejon posiadają swe dzienniki.

ZSRR zajmuje pierwsze miejsce na świecie w produkcji cukru

(a) MOSKWA (PAP). Pod względem ilości produkowanego cukru, Związek Radziecki zajmuje pierwsze miejsce na świecie. Kółkownie radzieckie wyprodukowały już w br. o

17,5 procent cukru więcej, niż w roku ubiegłym. W porównaniu z rokiem 1950, tegoroczna produkcja cukru wzrosła o 24 procent.

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). — Dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej w komunikacie ogłoszonym w poniedziałek donosi, że formacje armii ludowej w ścisłym współdziałaniu z ochotnikami chińskimi prowadzą na wszystkich frontach zaciekle walki obronne, zadając nieprzyjacielowi poważne straty w ludziach i sprzęcie.

Na froncie wschodnim na północ od Jangu nieprzyjaciel 4-krotnie atakował w dniu 13 bm. pozycje armii ludowej, jednakże został odrzucony z dużymi dla niego stratami.

Na froncie środkowym, na południowy wschód od Kumson, oddziały armii ludowej, kontynuując zaciekle walki z nieprzyjacielem, odparły wszystkie jego ataki.

Dnia 19 listopada zestrzelono 2 samoloty nieprzyjacielskie, które brały udział w barbarzyńskim bombardowaniu ludności cywilnej w okolicach Jangdok, Sunan, Nampo, Anben i Wonsan.

Nowy regulamin dla klubów techniki i racjonalizacji

(f) Sekretariat Centralnej Rady Związków Zawodowych zatwierdził nowy regulamin dla klubów racjonalizacji i techniki.

Regulamin ten ma za zadanie tak zreformować prace klubów, aby była ona ściśle związana z planami produkcyjnymi poszczególnych fabryk i zakładów pracy.

Nowy regulamin wprowadza planowość w pracy klubów, przewidując obowiązek opracowywania kwartalnych planów. Ich wykonanie musi być ściśle kontrolowane przez zarząd klubu w porozumieniu z radą zakładową i dyskretnie zakładu.

Bardzo ważną innowacją, wprowadzoną przez nowy regulamin, jest utworzenie tzw. wydziałowych pełnomocników klubów. Pełnomocnicy ci, wybierani spośród najbardziej wyróżniających się racjonalizatorów, będą sprawować opiekę nad wynalazcami robotniczymi w swym oddziale produkcyjnym oraz pełnić rolę łączników między klubem a załogą.

Racjonalizatorzy z Poręby pięciokrotnie zmniejszyli zużycie brązu

(f) Duże oszczędności w zużyciu brązu uzyskała w III kwartale br. Fabryka Urządzeń Mechanicznych w Porębie. Po raz pierwszy wykorzystano tu na skalę przemysłową pomysł opracowania cienkiej warstwy brązu. Do wykonania panewki oły wykonywane całkowicie z brązu, co pochłaniało duże ilości tego cennego metalu. Ponadto przy produkcji panewek wykonanych z brązu powstawało stosunkowo duża ilość brązu wskutek wad odlewniczych Wy-

lewanie panewek cienką warstwą brązu zwiększyło znacznie ich wytrzymałość i pozwoliło zakładom na 5-krotnie zmniejszenie zużycia tego metalu.

W opracowaniu nowej metody zastosowano jej w produkcji oraz przy wykonaniu potrzebnych urządzeń wyróżnił się inż. Smolarkiewicz, kierownik narzędziowni W. Wator, mistrz narzędziowni T. Grabek, ślusarz brygadziści H. Krawczyk oraz ślusarz W. Borówka.

Chiński zespół artystyczny przybył do Polski

(f) W poniedziałek, 19 listopada br. przybył do Katowic na zaproszenie Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą młodzieżowy zespół artystyczny Chińskiej Republiki Ludowej.

Zespół ten, który ma w pro-

gramie przedstawienia operowe, występy chóru, baletu, orkiestry i cyrku dla pierwsze przedstawienie w dniu 22 bm. w Katowicach.

Zespół chiński zabawi w Polsce około miesiąca.

Szaleńczy wyścig zbrojeń pogłębia nędzę mas w krajach kapitalistycznych

Referat Benoit Frachon na sesji Rady Generalnej ŚFZZ

(d) BERLIN (PAP). W toku obrad sesji Rady Generalnej ŚFZZ, członek Komitetu Wykonawczego B. Frachon, wygłosił referat pt. „Jedność mas pracujących w walce o polepszenie poziomu życia, w walce z ekonomicznymi, społecznymi i politycznymi następstwami przygotowań wojennych”.

Referent, po omówieniu podstawowych zadań i celów ŚFZZ, stwierdził, że w pierwszych latach po zakończeniu wojny, klasa robotnicza wielu krajów osiągnęła znaczne sukcesy w dziedzinie podwyżki płac, rozszerzenia ubezpieczeń społecznych itd.

Obecnie jednak, powołując się na referat B. Frachon — w przeciwieństwie do Związku Radzieckiego, Chińskiej Republiki Ludowej, krajów demokracji ludowej i NRD, gdzie organizacje związkowe posiadają całkowitą swobodę działania, gdzie związki zawodowe opierają się na zasadach i programie ŚFZZ, gdzie nieustannie polepszają się warunki pracy i życia klasy robotniczej — w krajach kapitalistycznych i kolonialnych z każdym dniem pogarszają się warunki życia mas pracujących i ograniczane są swobody polityczne.

Od roku 1946, tzn. od chwili, gdy stały się całkowicie jasne agresywne plany imperialistów amerykańskich, place robotników w krajach kapitalistycznych nieustannie spadają.

Konsekwencją tego faktu jest bezrobocie, katastroficzne budżety wojenne, niestanny spadek poziomu życia mas ludowych. W tym samym czasie tysiący wielkich firm we wszystkich krajach kapitalistycznych znacznie wzrosły. Podczas gdy w 1946 roku zyski monopolistów amerykańskich wynosiły 23.464.000.000 dolarów — w r. 1950 wyniosły one już około 40 miliardów dolarów i w pierwszym półroczu 1951 roku — 26.800.000.000 dolarów.

Atakowi na poziom życia kla-

Przemówienie tow. Kuzniecowa

18 bm. wystąpił szef radzieckiej delegacji związkowej, przewodniczący WCSPS i wiceprzewodniczący ŚFZZ — Kuzniecowa, powitany długotrwałą owacją. Wskazał on na prowadzone w krajach kapitalistycznych — na rozkaz Wall Street — przygotowania wojenne i szaleńczy wyścig zbrojeń. Stwierdził on, że gospodarowanie imperialistów amerykańskich, a zwłaszcza tzw. pomoc marszałkowska doprowadziły gospodarkę Europy Zachodniej do sytuacji bez wyjścia. Tak np. od 1947 r. do 1951 r. rząd francuski otrzymał w ramach amerykańskiego planu Marshalla 500 miliardów franków, a wydał na przygotowania wojenne 2.047

miliardów franków, tzn. cztery razy więcej.

Ogólna suma wydatków na zbrojenia krajów uczestniczących w agresywnym bloku atlantyckim, nawet według oficjalnych wyrażeń, zniżyła się — ma w r. 1951-52 wynosić — 190 miliardów dolarów. Suma ta wystarczyłaby na normalną egzystencję w ciągu roku, kraju o ludności 240 milionów osób.

Mówca podkreślił dalej, że sukcesy pokojowego budownictwa socjalistycznego w ZSRR oraz w krajach demokracji ludowej, sukcesy Chińskiej Republiki Ludowej, dodają walczenia masom pracującym w krajach kapitalistycznych i kolonialnych w ich ciężkiej walce przeciwko ciemnościom, przeciwko podległości wojennej.

Kuzniecowa wskazał, że najważniejszym zadaniem ŚFZZ jest udzielanie wszechstronnej pomocy organizacjom związkowym, wzmocnienie walki o polepszenie poziomu życia mas pracujących, walki przeciwko przygotowaniu do nowej wojny. Walka o jedność klasy robotniczej musi być nierozdzielnie związana z konsekwentnym demaskowaniem i wywysynajdowaniem szaleńczej działalności rozbijaczy w imię klasy robotniczej.

Przemówienie tow. Kłosiewicz

W toku dyskusji nad referatem sekretarza generalnego ŚFZZ Louis Sallant, zabrał głos przewodniczący CRZZ — Wiktor Kłosiewicz. Przedstawił polski omówił rolę związków zawodowych w walce o pokój, podkreślając że szczególnym naciskiem konieczność wzmocnienia walki o jedność światowego ruchu zawodowego.

W walce o jedność ruchu związkowego — stwierdził delegat polski — doniosłe znaczenie ma rozwijający się obecnie ruch łączności między związkami zawodowymi poszczególnych krajów, m. in. w formie wymiany delegacji. Mówca przytacza wypowiedzi szeregu delegatów związkowych, którzy zwieźli Polskę oraz inne kraje demokracji ludowej i na własne oczy przekonali się o wspaniałym budownictwie pokojowym w tych krajach, o globalnym pragnieniu pokoju, ozywiałym ludność tych krajów.

Druga część swego przemówienia Wiktor Kłosiewicz poświęcił zagadnieniu walki o rozwój swobodnych stosunków handlowych między różnymi krajami, rozwój oparty na podstawie równości praw i poszanowania niezawisłości narodowej tych krajów. Mówca wskazał na opłakaną przyszłość, jakie narzucona przez imperialistów amerykańskich polityka dyskryminacji wobec krajów obozu pokoju ma dla samych krajów kapitalistycznych. Mówca pikturalnie stanowisko przywódców rozłamowych związków zawodowych, którzy zamiast walczyć o nawiązanie współpracy gospodarczej z ZSRR i krajami demokracji ludowej, popierają uprawianą przez ich rządy politykę dyskryminacji handlowej, idąc tym samym na rękę podlegaczom wojennym.

W zakończeniu przewodniczący CRZZ stwierdził, że polskie związki zawodowe w dalszej swej pracy kierować się będą wytycznymi Rady Generalnej ŚFZZ, odpowiadającymi w całości pełni najwyższemu interesowi mas pracujących całego świata.

(Głosy w dyskusji nad referatem B. Frachon — na str. 2).

39 powiatów — ponad 90 procent, 96 powiatów — ponad 75 procent w wykonaniu rocznego planu skupu zboża

(OD WŁASNYCH KORESPONDENTÓW „TRYBUNY LUDU”)

17 bm. 6 dalszych powiatów za przekroczenie 90 procent rocznego planu ostatek zboża zwolnionych zostało z odsypów i miarek. Są to powiaty: pow. Nisko w woj. rzeszowski — 90,5 procent, pow. Kamienna Góra (woj. wrocławskie) — 90,6 procent, pow. Bolesławiec (woj. wrocławskie) — 90,1 procent, pow. Nowogard (woj. szczeciński) — 90,5 procent, pow. Oleśno (woj. opolskie) — 90,7 procent oraz pow. Mysli-bórz, który pierwszy na terenie woj. szczecińskiego przekroczył 100 procent planu rocznego sprządaży zboża. Ogółem więc liczba powiatów, które zwolnione zostały z odsypów i miarek, wynosi obecnie 39.

Z liczby około 180 powiatów, które przekroczyły poziom 65 procent rocznego planu sprządaży zboża państwu, do 17 bm. — 96 powiatów przekroczyło już 75 procent rocznego planu ostatek zboża. W dniu 17 bm. liczba ta powiększyła się o 2 dalsze powiaty: pow. Koźle i pow. Niemodlin w woj. opolskim.

17 bm. najlepsze wyniki w planowym skupie zboża uzyskała chiłopi województwa łódzkiego, szczecińskiego, wrocławskiego, kieleckiego, rzeszowskiego i katowickiego.

Nisko — czwarty powiat Rzeszowszczyzny zwolniony od miarki i odsypu

RZESZÓW. Chiłopi województwa rzeszowskiego mogą się poszczycić tym, że niemal we wszystkich akcjach zajmują jedno z czołowych miejsc w kraju. Wynika to stąd, że w Rzeszowszczyźnie jest więcej niż w innych województwach procent biedoty wiejskiej. W tegorocznym planowym skupie zboża chiłopi województwa rzeszowskiego mogą się poszczycić tym, że niemal we wszystkich akcjach zajmują jedno z czołowych miejsc w kraju. Wynika to stąd, że w Rzeszowszczyźnie jest więcej niż w innych województwach procent biedoty wiejskiej. W tegorocznym

Powiat niżański, jako czwarty w województwie zwolniony od miarki i odsypu zawiązała swój sukces patriotycznej postawie pracujących chiłopów, którzy nie tylko sami wykonali plan z nadwyżką, ale w wielu wypadkach byli również czynnymi agitantami. Zofia Mściśz z Jezowej podwoiła przypadającą na nią plan dostawy, podobnie sprzedała zboże ponad plan państwu Wojciech Kowal z Jaty. Gospodarz Chandiak z grody Kozłarnia mówi:

— Troje moich dzieci kształci się w szkołach i korzysta z państwowego stypendium. Władza ludowa stworzyła warunki do życia dla wszystkich pracowników.

Lisy czy osły

Całą amerykańską orkiestrą w tej komisji bezpośrednio dyrygował niejaki pan Cordy. Pan ten, między innymi, grąsował swego czasu w Seulu w okresie przygotowań do amerykańskiej agresji w Korei. W Palais Chailiot, od początku obrad komisji, przed i przy omawianiu kolejności zagadnień, widać go było, jak bez żenady krzątał się między swą trzodką, wydając ostatnie rozporządzenia, czego Amerykanie nie zdążyli widzieć tym razem zrobić wcześniej.

Dla — że się tak wyrażymy — normalno — politycznej przyszłości współpracy „atlantyckiej” w ONZ charakterystyczne są mimochodem zrzucanie wypowiedzi niektórych delegatów państw bloku amerykańskiego.

jęcych i ich dzieci. Taką władzę trzeba popierać i obowiązywać wobec nich spełniać w terminie.

Dopomogli w zrozumieniu zadań wsi chiłopi powiatu niżańskiego, robotnicy — agitato-ry z huty „Stalowa Wola” — tacy, jak tow. Chudzik lub tow. Stracharski, którzy zdobyli sobie zaufanie wśród chiłopów.

Obecnie chiłopi powiatu Nisko zadowoleni ze zniesienia miarek i odsypów młynskich, postanawiają w jak najkrótszym czasie wykonać w pełni roczny plan zboża. (c. bl.)

Gdy w Śremie skończy się balagan — plan ziemniaków będzie wykonany

POZNAN. — Realizacja skupu ziemniaków przebiega w powiatach województwa poznańskiego nierównomiernie. Podczas gdy niektóre powiaty planu wykonywały (do produkujących należą: Leszno, Gostyń i Koscin), inne pozostają daleko w tyle.

Zle np. wygląda przebieg skupu ziemniaków w powiecie Śrem. Trudno, żeby wyglądał inaczej, skoro na tym odcinku panuje wszechwładnie balagan. Tak np. PZGS ma swój plan, a gminy — swój. Według PZGS-u gmina Kórnik powinna dostarczyć 785 ton ziemniaków jadalnych i 70 ton przemysłowych. Prezydium GRN w Korkniku natomiast posiada plan na ponad 512 ton jadalnych i

około 30 ton przemysłowych. Który plan jest prawdziwy, tego nie wie nawet pełnomocnik Wojewódzkiej Rady Narodowej na Śrem tow. Świergiel, który poza tym nie wie, jak przebiega skup ziemniaków w poszczególnych gminach.

Za jego przykładem nie analizują przebiegu skupu ziemniaków, pełnomocnicy na gminy. W omawianej gminie Kórnik, prezydium GRN i pełnomocnik tow. Bartoszewski zapadli w dwutygodniową drzemkę — wiedzą, ile ziemniaków wpłynęło do 1 bm. ale, ile wpłynęło od tego czasu i czy w ogóle jakieś ziemniaki wpłynęły, tego nie wiedzą.

W gminie Śrem, prezydium GRN wprowadziło interesujące się dostawą ziemniaków i wysłało nawet wezwania do poznańskiego nierównomiernie. Podczas gdy niektóre powiaty planu wykonywały (do produkujących należą: Leszno, Gostyń i Koscin), inne pozostają daleko w tyle.

Zle np. wygląda przebieg skupu ziemniaków w powiecie Śrem. Trudno, żeby wyglądał inaczej, skoro na tym odcinku panuje wszechwładnie balagan. Tak np. PZGS ma swój plan, a gminy — swój. Według PZGS-u gmina Kórnik powinna dostarczyć 785 ton ziemniaków jadalnych i 70 ton przemysłowych. Prezydium GRN w Korkniku natomiast posiada plan na ponad 512 ton jadalnych i

nach do spełnienia jednej z ról zawartych w balce. Prawde tę z całą mocą wykazują między innymi wydarzenia, co dzień zachodzące we Francji. Wczoraj czytaliśmy w gazetach o strajkach górników, dziś nie można już było dostać gazy; nie udało się, bo powszechnym strajkiem drukarze paryscy zamknęli festiwal swą solidarności ze strajkującymi drukarzami Marsylii. Ludzie, którzy dobywają węgiel, drukują gazety i wyta-kiąją stąd, zrykają się do wiel-pięci demonstracji. Demonstracji protestu przeciw tym politykom francuskim, którzy naśladując bohaterów liberyjskiego dyplomatę, prowadzą zgubną dla swego kraju politykę popierania budowy hitlerowskiego Wehrmachtu. Parzyżanie zrykają się do potężnej manifestacji, która pod hasłami „Adenauer precz!” odbędzie się w Śremie. Będzie to nowy wyraz protestu ludu Paryża przeciwko polityce francuskich polityków w rewidzjonizacji Trizjonu pod opieką amerykańskich generałów. Będzie to wyraz protestu przeciwko atlantyckim dyplomatom i gangsterom gra-sującym w ONZ.

„Adenauer precz!”

Nie za dużo jest jednak chę-

nych do spełnienia jednej z ról zawartych w balce. Prawde tę z całą mocą wykazują między innymi wydarzenia, co dzień zachodzące we Francji. Wczoraj czytaliśmy w gazetach o strajkach górników, dziś nie można już było dostać gazy; nie udało się, bo powszechnym strajkiem drukarze paryscy zamknęli festiwal swą solidarności ze strajkującymi drukarzami Marsylii. Ludzie, którzy dobywają węgiel, drukują gazety i wyta-kiąją stąd, zrykają się do wiel-pięci demonstracji. Demonstracji protestu przeciw tym politykom francuskim, którzy naśladując bohaterów liberyjskiego dyplomatę, prowadzą zgubną dla swego kraju politykę popierania budowy hitlerowskiego Wehrmachtu. Parzyżanie zrykają się do potężnej manifestacji, która pod hasłami „Adenauer precz!” odbędzie się w Śremie. Będzie to nowy wyraz protestu ludu Paryża przeciwko polityce francuskich polityków w rewidzjonizacji Trizjonu pod opieką amerykańskich generałów. Będzie to wyraz protestu przeciwko atlantyckim dyplomatom i gangsterom gra-sującym w ONZ.

(puz)

Ziemniaki dla przemysłu

Na terenie całego kraju trwa obecnie skup ziemniaków przemysłowych. Pełna i terminowa realizacja skupu ziemniaków przemysłowego warunkuje normalną pracę wielu gałęzi naszej gospodarki narodowej. Na zdjęciu: robotnik przetwórci Luban — Wronki w Lublinie, dozoruje przepływ ziemniaków przemysłowych przez bunkier — zbiornik

Foto CAF — Wierulid

O pracy ZMP w szkole Z obrad aktywu szkolnego ZMP

(f) Uczestnicy 2-dniowych obrad Krajowej Rady Aktywu Szkolnego ZMP szeroko dyskutowali zagadnienie podniesienia poziomu pracy ZMP wśród młodzieży szkolnej.

Aktywiści dzielili się swymi doświadczeniami, mówili o sukcesach i błędach w pracy organizacji ZMP-owskiej oraz o sposobach usunięcia niedociągnięć. Wszystkie wypowiedzi świadczyły o tym, że aktywi-ci ZMP za główne swe zadanie uważają systematyczne podnoszenie wyników nauczania i wychowywania młodzieży w duchu socjalistycznym. Podkreślano, że dla osiągnięcia tego celu trzeba jeszcze bardziej zacieśnić współpracę organizacji ZMP-owskiej z nauczycielstwem.

Wiele wypowiedzi zwracało uwagę na potrzebę wzmocnienia walki ze zdarzającymi się wypadkami chuligaństwa wśród młodzieży. Zabierając głos na naradzie tow. min. Jaroński omówił zadania, jakie stoją obecnie przed nauczycielstwem i szkolnymi organizacjami ZMP. „Jasne jest — stwierdził on — że główna rola w rozwiązywaniu zadań postawionych szkole przez partię i rząd przypada nauczyciel-

stwu. Zadaniem organizacji ZMP-owskiej w szkole jest umacniać autorytet i znaczenie dyrektora i nauczyciela — wychowawcy, budzić miłość i szacunek do nich i ich pracy wśród młodzieży oraz mobilizować swoich członków i młodzież niezorganizowaną do wykonania zadań, jakie stawia przed nimi szkoła i nauczyciel”.

Podsumowując wyniki narady, przewodniczący ZG ZMP tow. Matwin wskazał na główne zadania jakie stoją obecnie przed organizacjami szkolnymi ZMP. Organizacje szkolne ZMP muszą przede wszystkim zrobić wszystko, aby podnieść autorytet nauczyciela w szkole i wzmocnić jeszcze bardziej dyscyplinę szkolną. Organizacje ZMP muszą mocno związać się z nauczycielstwem i pomagać mu w jego pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Na zakończenie przewodniczący ZMP wyraził przekonanie, że młodzież zorganizowana w ZMP rozwijać będzie stałe swą pracę w myśl zadań postawionych młodzieży przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą i jej przewodniczącą — Prezydenta RP Bolesława Bierutę.

Nauczyciel wiejski ważnym czynnikiem w życiu wsi

Z obrad aktywu wiejskiego ZZNP

(f) Na odbytej ostatnio w Warszawie ogólnopolskiej konferencji aktywu wiejskiego Związku Zawodowego Nauczycielstwa Polskiego wytyczono najważniejsze zadania dla nauczycielstwa i szkoły na wsi oraz formy i metody realizacji tych zadań. W czasie obrad nauczyciele wysłuchali referatów: przewodniczącego Zarządu Gł. ZZNP — pos. Kuroczy, kierownika Wydziału Rolnego KC PZPR — pos. Pszczółkowski, wiceprzewodniczącego Zarządu Głównego ZZNP — Stęca, po czym w ożywionej dwudniowej dyskusji wymienili doświadczenia dotychczasowej pracy na wsi.

W dyskusji na naradzie podkreślano, że naukę w szkole należy ściśle powiązać z problematyką planu 6-letniego, z aktualnymi wydarzeniami, z politycznymi i gospodarczymi, z życiem wsi. Nauczyciel winien wyjaśniać młodzieży i chiłopom pracującym prawa rządzące rozwojem społeczeństw, istote walki klasowej itd.

W dyskusji podkreślano, że nauczyciel winien w szkole i poza szkołą jak najszerzej wyjaśniać wyższość form gospodarki zespółowej nad indywidualną.

Omawiając metody pracy społecznej nauczyciela na wsi stwierdzono, że winien on ściśle współpracować z komitetami PZPR, PZMP, harcerstwem oraz ZSCh i innymi organizacjami społecznymi.

Z przebiegu zebrań wyborczych do władz ZSCh

W całej pełni trwa kampania wyborcza do władz terenowych Związku Samopomocy Chiłopów. We wszystkich województwach odbywają się w dalszym ciągu walne zebrań zebrań członków kół gromadzkich ZSCh.

Chiłopi ze wsi Łgota Muro-wana w pow. zawierciański podkreślali w czasie dyskusji, że dzięki pomocy państwa zbudowali po wyzwoleniu 102 nowe budynki mieszkalne i gospodarskie, a mieszkańcy ze wsi Pawłowice w pow. pszczyński odbudowali całkowicie wieś, zniszczoną w 85 procentach wskutek działań wojennych.

Na zebraniach chiłopi podejmują również liczne zobowiązania, których zasadniczym celem jest podniesienie produkcji rolnej.

Chiłopi z gromady Ujejsce w pow. bedziński postanowili najpóźniej do końca stycznia przyszłego roku wykonać plan kontraktowania tuzników na III kwartał 1952 roku. Mieszkańcy gromady Myślnia w pow. lublińskim zobowiązali

się odhodować wszystkie cielęta, aby zwiększyć pogłowie bydła.

W czasie zebrań szeroko omawiają chiłopi przebieg dostaw zboża i ziemniaków oraz wpłat podatku i SPOR. Postanawiają przyspieszyć wykonanie zobowiązań wobec państwa, demaskują oportunistów kulaków, utrudniających wykonanie planów gromadzkich.

W Małych Łanach w pow. gliwickim chiłopi zmusili 5 oportunistów kulaków do oddawienia pełnych ilości zboża i ziemniaków.

DZIŚ W NUMERZE:

JAN TOROŃCZYK: Przerosty administracyjne i organizacyjne w rożni marnotrawstwo
BRONISŁAW LEWICKI: W walce z wrogami przemysłowcami (czł. 15) Konferencji WKPB
ZOFIA ARTYMOWSKA: „Pro-pozycje trzech” a prowokacje w Pannudzon
ROMAN SZYDŁOWSKI: Związkiściwo gorącego serca (Teatr)

Przodownicy naszej wsi

(OD WŁASNEGO KORESPONDENTA Z WOJ. WROCŁAWSKIEGO)

„Władysław Trojner z gromady gminy Stosowice. Ziemi 3,5 ha. Skup zboża w r. 1951 — plan wykonał z nadwyżką. Skup ziemniaków — plan 600 kg, wykonał 770 kg. Zakontraktował — 4 sztuki, odstawił 4 sztuki. Zobowiązania finansowe uregulował w 100 procentach i przed terminem” — taką notatkę znajdujemy w aktach Wojewódzkiej Rady Narodowej we Wrocławiu o Władysławie Trojnerze, który postanowieniem Prezydenta RP odznaczony został Srebrnym Krzyżem Zasługi.

Władysław Trojner uważnie kroczy za siewnikiem i pilnuje maszyn, która równomiernie, na jednakowej głębokości, umieszcza ziarno, zapewniając właściwe kiełkowanie i dobry wschód.

— Treba nam jeszcze tylko kilku ciepłych dni, a ożime będą dobre — opowiada Trojner Cieszy się, że zdąży jeszcze zasiać dającą wysoki plon pszenicę ozimą. Raduje go świeża zielen żyta na jego polu i polach sąsiadów po ostatnich deszczach.

Trojner prowadzi wszechstronną gospodarkę rolną. Rok rocznie sprzedaje państwu 5—6 tuzniczy. Odstawia też rocznie około 4 tysięcy litrów mleka do mleczarni. Krowy ma tylko dwie, ale dobre, zapisane w księdze hodowlanej. Pod staranną opieką Trojnerowej każda z nich daje po ościelaniu ok. 20 litrów mleka. Dobre żywienie zapewnia również wysoki procent tłuszczu w mleku.

Kiedy zawiadomiono Trojnera o tym, że został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi za patriotyczną postawę w wykonaniu obowiązków wobec państwa, bardzo się ucieszył, ale potem się zastanowił:

— Czy to nie za wysokie odznaczenie. No, bo przecież nie zrobiłem nic nadzwyczajnego, robię tylko to, co powinien robić każdy gospodarz i każdy Polak.

— Treba nam jeszcze tylko kilku ciepłych dni, a ożime będą dobre — opowiada Trojner Cieszy się, że zdąży jeszcze zasiać dającą wysoki plon pszenicę ozimą. Raduje go świeża zielen żyta na jego polu i polach sąsiadów po ostatnich deszczach.

Trojner prowadzi wszechstronną gospodarkę rolną. Rok rocznie sprzedaje państwu 5—6 tuzniczy. Odstawia też rocznie około 4 tysięcy litrów mleka do mleczarni. Krowy ma tylko dwie, ale dobre, zapisane w księdze hodowlanej. Pod staranną opieką Trojnerowej każda z nich daje po ościelaniu ok. 20 litrów mleka. Dobre żywienie zapewnia również wysoki procent tłuszczu w mleku.

Kiedy zawiadomiono Trojnera o tym, że został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi za patriotyczną postawę w wykonaniu obowiązków wobec państwa, bardzo się ucieszył, ale potem się zastanowił:

— Czy to nie za wysokie odznaczenie. No, bo przecież nie zrobiłem nic nadzwyczajnego, robię tylko to, co powinien robić każdy gospodarz i każdy Polak.

— Treba nam jeszcze tylko kilku ciepłych dni, a ożime będą dobre — opowiada Trojner Cieszy się, że zdąży jeszcze zasiać dającą wysoki plon pszenicę ozimą. Raduje go świeża zielen żyta na jego polu i polach sąsiadów po ostatnich deszczach.

— Czy to nie za wysokie odznaczenie. No, bo przecież nie zrobiłem nic nadzwyczajnego, robię tylko to, co powinien robić każdy gospodarz i każdy Polak.

— Treba nam jeszcze tylko kilku ciepłych dni, a ożime będą dobre — opowiada Trojner Cieszy się, że zdąży jeszcze zasiać dającą wysoki plon pszenicę ozimą. Raduje go świeża zielen żyta na jego polu i polach sąsiadów po ostatnich deszczach.

Trojner prowadzi wszechstronną gospodarkę rolną. Rok rocznie sprzedaje państwu 5—6 tuzniczy. Odstawia też rocznie około 4 tysięcy litrów mleka do mleczarni. Krowy ma tylko dwie, ale dobre, zapisane w księdze hodowlanej. Pod staranną opieką Trojnerowej każda z nich daje po ościelaniu ok. 20 litrów mleka. Dobre żywienie zapewnia również wysoki procent tłuszczu w mleku.

Kiedy zawiadomiono Trojnera o tym, że został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi za patriotyczną postawę w wykonaniu obowiązków wobec państwa, bardzo się ucieszył, ale potem się zastanowił:

— Czy to nie za wysokie odznaczenie. No, bo przecież nie zrobiłem nic nadzwyczajnego, robię tylko to, co powinien robić każdy gospodarz i każdy Polak.

— Treba nam jeszcze tylko kilku ciepłych dni, a ożime będą dobre — opowiada Trojner Cieszy się, że zdąży jeszcze zasiać dającą wysoki plon pszenicę ozimą. Raduje go świeża zielen żyta na jego polu i polach sąsiadów po ostatnich deszczach.

Blisko 60 tysięcy osób zwidziało wystawę prac plastyków radzieckich

(f) Zorganizowana staraniem Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą, pierwsza w Polsce wystawa prac plastyków radzieckich, wzbudziła szerokie zainteresowanie naszego społeczeństwa. W czasie trwania wystawy tj. w okresie od 15.X do 16.XI br. zwidziało ją 57.408 osób, co wynosi około 2.000 osób dziennie frekwencji. Poza mieszkańcami stolicy, przez sale wystawowe przewinęło się 296 wycieczek z całego kraju.

Gościnne występy teatru leningradzkiego w Warszawie

(f) Leningradzki Państwowy Akademicki Teatr Dramatyczny im. A. Puszkina, odznaczony Orderem Czerwonego Sztandaru Pracy, który zainaugurował swoje gościnne występy w Warszawie przedstawieniem znakomitej sztuki W. Wasniewskiego „Niezapomniany rok 1919”, wystąpił w dniu 18 bm. na scenie Państwowego Teatru Polskiego z kolejną sztuką ze swego repertuaru. Była nią komedia „Gorące serce” klasyka dramaturgii rosyjskiej — A. Ostrowskiego.

Widownia zapelniała publiczność do ostatniego miejsca. Na przedstawienie przybyli członkowie Rady Państwa i Rządu z Premierem J. Cyrankiewiczem na czele oraz członkowie Biura Politycznego KC PZPR. Obecny był także chargé d'affaires Ambasady Radzieckiej — Zaitin.

Publiczność przyjmowała gre znakomitych artystów entuzjastycznie. Po przedstawieniu zgłoszono testowi radzieckiemu gorącą i długotrwałą owację.

Muzycy radziecy w Łodzi

(f) W sali Państwowej Filharmonii w Łodzi wystąpili wybitni soliści radziecy: skrzypce Leonid Kogan, wiolonczelista Aleksiej Łaiko oraz akompaniorka Halina Maksimowa.

Zarówno na koncercie wieczornym, jak też na poranku niedzielnym w Filharmonii Łódź publiczność wypełniła salę do ostatniego miejsca.

Poza występami soliści radziecy byli obecni na spotkaniu z artystami łódzkiego oddziału TTPR oraz spotkali się z robotnikami łódzkiej zakładu pracy.

Przerosty administracyjne i organizacyjne rodzą marnotrawstwo

Jan Toronczyk

Koncepcja była zdrowa. Przewidywały, że Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego będzie szczytnym, operatywnym aparatem ministerstwa, mocno powiązanym z terenem. Ścisłe zreligowane zjednoczenia jako wyodrębnione przedsiębiorstwa obejmować miały poszczególne dzielnice Warszawy. Ich sztabem inżynierino-technicznym, kierującym bezpośrednio grupą robotników miały być zarządy budowlane.

W zdrowej koncepcji był jednak „mały” brak. Po prostu nikt nie przewidział w jaki sposób będzie ona realizowana w praktyce.

A praktyka ta wygląda obecnie tak. Centralny Zarząd Budownictwa Miejskiego w Warszawie „napęczniał” personelem, przekształcił się w dużą, ciężką instytucję odpowiedzialną za kierowanie. Rozrost trwa w dalszym ciągu. CZ wystąpił o ostatnio o 26 dodatkowych etatów.

Główny trzon — zjednoczenia — instytucje o podobnym personalu inżynierino-technicznym, właściwie zawisły w powietrzu.

Do Centralnego Zarządu jest blisko (np. Zjednoczenie 4 miesi się w sąsiadującym z budynkiem CZ baraku) i ta specyfika Warszawy automatycznie niejako okroliła samodzielność zjednoczeń. Znacznie łatwiej jest bowiem przerzucić decyzję na nadziedną instancję, niż brać odpowiedzialność na siebie. Stąd praktykowane przez niektórych kierowników zjednoczeń zwracanie się do CZ nawet w drobnych sprawach.

Z drugiej strony zjednoczenia odgrądzili się od terenu nadmiernie rozbudowanymi zarządami budowlanymi, na które przerzucono została duża część zupełnie do nich nie należących spraw.

Są tu i zastępcy do spraw administracyjnych i technicznych, jest poważnie rozbudowana księgowość, której pracę w znacznej części dubluje księgowość w zjednoczeniu, są rozbudowane wydziały zaopatrzenia, wydziały administracyjno-gospodarcze itd.

Jednym słowem zarządy budowlane — to dziś jakby małe zjednoczenia, różniące się od

prawdziwych zjednoczeń chyba tylko tym, że nie posiadają osobowości prawnej i są na wewnętrznym rozrachunku.

Ten chaos organizacyjny pogłębia całkowity brak rejonizacji. Weźmy fakty. Plac Warecki w Warszawie jest jednym wielkim placem budowy dzielnicy biurowej. Wydawałoby się, że najprościej, najsprawniej posłać by pracą, gdyby całością skomasywaną na tym samym terenie robotów kierował jeden zarząd budowlany, nie mówiąc już, że jedno zjednoczenie.

Centralny Zarząd myśli jednak widocznie inaczej. I dlatego chyba na tym samym placu budynku dla PZUW buduje Zarząd Budowlany 4-A, sąsiedni Bank Narodowy — Zarząd 4-C, a „Prudential” — Zarząd 4-B. Ale to nie wszystko — na tym samym placu gmach dla Centrali Handlowej Materiałów Budowlanych buduje zupełnie inne zjednoczenie, mianowicie Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego.

Podobnie jest i w innych punktach miasta, np. przy zbiegu Al. Jerozolimskich i Brackiej, gdzie trzy budynki na trzech rogach ulicy budują trzy różne zjednoczenia.

Rozdęcie etatów — zbiurokratyzowanie aparatu

„Nie trzeba chyba dowodzić, że te wszystkie braki i błędy organizacyjne nie usprawniają pracy budownictwa miejskiego na terenie Warszawy. Wprost przeciwnie — ciężka, zbiurokratyzowana maszyna aparatu administracyjnego budownictwa jest źródłem wielu niepotrzebnych zamorowań i utrudnień. Weźmy znów dwa chociaż drobne, ale charakterystyczne fakty.

12 stycznia br. kierownik budowy Nr 4 złożył do Zarządu Budowlanego „B” w Warszawie zapotrzebowanie na belki żelazne. Zapotrzebowanie przesłane zostało do centralnego ośrodka dyspozycji żelazem. Do dnia 15 listopada br. budowa, która ma być gotowa pod koniec grudnia, nie otrzymała ani odpowiedzi, ani żelaza.

I drugi fakt. Na podstawie

reklamacji kierowników budów, Zarząd Budowlany „D” wysłał w dniu 20.X br. pismo do Zjednoczenia Budowlanego KAM w sprawie wadliwego funkcjonowania transporterów. 24.X br. dyrektor Zjednoczenia przekazał sprawę do załatwienia swojemu wydziałowi transportowemu. Nie została jednak ona załatwiona do dnia dzisiejszego.

Zbiurokratyzowany aparat administracji budowlanej w Warszawie ma jeszcze jedną wadę. Podraża on mianowicie koszty produkcji (utrzymanie zjednoczenia zabiera zarządom budowlanym przeciętnie około 3,5 procent ich ogólnych kosztów produkcji), a poza tym zatrudnia nieproduktywnie wielu ludzi, potrzebnych w innych gałęziach naszej gospodarki narodowej.

Wszystko to wskazuje wyraźnie, że istniejąca sytuacja musi ulec szybkiej, radykalnej zmianie.

Sprawa jest pilna i dojrzała do rozwiązania. Nie można już dłużej tolerować chaosu, jaki panuje w organizacji budownictwa miejskiego na terenie Warszawy. Trzeba skończyć z niepotrzebnym dublowaniem roboty przez kilka ogniw, zlikwidować przerosty personalne i wynikające stąd marnotrawstwo. Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli powinno się tą sprawą zająć jak najenergiczniej.

Sprawy „drobne” — niemniej jednak ważne

Obok poważnych przerostów personalnych związanych z wadliwą organizacją budownictwa występują tu również przerosty drobniejsze, wynikające przede wszystkim z braku należytej kontroli. Dotyczą one zwłaszcza bezpośrednich kierowników poszczególnych budów.

Personal administracyjny i techniczny budowy ustala się zwykle „na wyczuć”, w zależności od liczby zatrudnionych robotników oraz rozmiarów budowy. Nie ma tu żadnych norm, ani t. zw. przewidzianych etatów, a braki te uniemożliwiają w praktyce jakąkolwiek kontrolę czy procent pracowników uśrednionych na budowie w sto-

sunku do zatrudnionych tam pracowników fizycznych jest właściwy, czy też zbyt wysoki.

W rezultacie istnieje na tym odcinku całkowita dowolność i poważne przerosty. Sytuację charakteryzuje najlepiej fakt, jaki miał miejsce na budowie gmachu Ministerstwa Rolnictwa. Po analizie okazało się, że prawie 1,3 pracowników umysłowych jest tu zupełnie zbędna, że można ich przenieść na inne budowy.

Przerosty personalne na budowach, występują i pod innymi postaciami. Jest publiczna tajemnica, że kierownictwa robotniczych etatówowego personelu, zatrudniają w biurze, zwłaszcza przy normowaniu i obliczaniu wykonanej przez robotników pracy tj. przy tzw. BZ-ach, nie rzadko po kilku bardziej wykwalifikowanych pracowników fizycznych. W ten usankcjonowany „zwyczajowo” sposób zmniejsza się sztatycznie, na papierze faktyczny stan pracowników umysłowych. Tak było np. w lipcu i sierpniu na wspomnianą już budowie Ministerstwa Rolnictwa, gdzie przy obliczaniu BZ-ów pracował wykwalifikowany robotnik, otrzymujący średnią płacę cieśli. Tak jest np. na budowie przy ul. Jasnej 22, gdzie dwóch pracowników fizycznych, pracujących na placu budowy, w tym jeden z wykształceniem technicznym, mimo, że większość robotników fizycznych przeszła już na inne budowy i zakończone zostały najważniejsze rozliczenia.

Sądzimy, że Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli powinno się zająć i tymi odnośnymi sprawami, które, choć drobne, nie wolno ich jednak lekceważyć. Przy właściwej bowiem kontroli pozwolą one ujawnić poważne rezerwy ludzkie i przynieść państwu znaczne oszczędności.

Na marginesie

Rząd „na miarę”

O nowym rządzie angielskim powiedziano i napisano już wiele. Niemniej jednak w ostatnich dniach dał się słyszeć głos całkowicie nowy i oryginalny. Głos ów zabrzmiął z łamów organu królewskich angielskich „Tailor and Cutter”. Czasopiśmo poświęciło nowemu rządowi dłuższy artykuł, rozstrzygał zagadnienie z czysto krajeckiego punktu widzenia.

Jak było do przewidzenia — rząd Churchill’a zasłużył z miejsca na pochwałę królewską: jest to — według artykułu „Tailor and Cutter”, „najlepiej ubrany rząd od wielu lat” i w ogóle „prezjentuje się bardzo elegancko”.

Szczególnie zadowolony jest pismo z mianowania ministrem spraw zagranicznych „pleknego Anthony” — Edena, który jest już „od dwudziestu lat obok księcia Windsora autorytetem w dziedzinie męskiej mody”.

Musiśmy dodać, że na polu polityki zagranicznej p. Eden nie jest nieszczęśliwym autorytetem i musi ograniczać się do naśladowania jak niedoświadczono go mistrza jak np. Acheson. To samo zresztą robił poprzed-

nik Edena w fotelu rządowym — p. Morrison. Na miarę, nie wątpliwie doniosły jest fakt, że rząd konserwatywny — cytujemy w dalszym ciągu czasopismo „Tailor and Cutter” — odznacza się zamiłowaniem do „sztywnych, białych kołnierzyków” oraz melonów, którym rząd laburzystowski nie hodził. W ogóle gabinet Attlee ma na swym sumieniu kilka ciężkich wykroczeń przeciwko dobremu tonowi w modzie.

Otoż to: wtedy miękkie kapelusze i miękkie kołnierzyki — teraz deklary i kołnierzyki sztywne. Wtedy „wykroczenia przeciwko dobremu tonowi”, a teraz „sztyf i elegancja”.

Dziwnym trafem ocena chrześcijańskiego gabinetu przez fałszywocę od igły i miary, przekrywa się całkowicie z punktem widzenia amerykańskich „mistrzów” od polityki.

Im wprawdzie nie zależy na różnicach w stroju mimo to patrzy na rząd konserwatywny — jak poprzednio na rząd laburzystowski — zupełnie po krajecku.

Jak na zespół maneków. KAD

Delegacja rumuńska opuściła Polskę

(f) W dniu 18 bm. opuściła Polskę delegacja Rumuńska Republiki Ludowej, która wzięła udział w obradach Komisji Mieszanej dla podpisania planu polsko-rumuńskiej wymiany kulturalnej na rok 1952. Delegacja rumuńska z prezesem Rumuńskiego Komitetu do Spraw Instytucji Kulturalnych Mihaiem Rosianu na czele zjechała na dworc: wiceminister oświaty Henryk Jablonski — przewodniczący delegacji polskiej oraz przedstawiciele Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Min. Oświaty, Min. Kultury i Sztuki oraz Komitetu Współpracy Kulturalnej z Zagranicą. Obecni byli również członkowie Ambasady Rumuńskiej Republiki Ludowej w Warszawie z ambasadorem Dinulescu na czele.

Wyjazd pianistki polskiej do Rumunii

(f) Pianistka Barbara Hesse-Bukowska, laureatka II nagrody na Międzynarodowym Konkursie Chopinowskim w Warszawie, wyjechała do Rumunii na gościnne występy.

Przedsiębiorcy chłopcy zwidzają Włchreże

(f) Ostatnio zwidziła Gdańsk wycieczka przeszło 100 chłopów, aktywistów Związku Samopomocy Chłopskiej, którzy najwcześniej wywiali się ze swoich zobowiązań wobec państwa. Zapoznali się oni z odbudową Gdańska, z portem oraz odwiedzi robotników z Zakładów Tłuszczowych „Amad”.

Marmury i piaskowiec na budowę Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej

(f) Załogi kamieniołomów i zakładów obróbki marmurów dają do tego, by wydobytą i obrabianą przez nie materiały mogły znaleźć masowe zastosowanie w budownictwie mieszkaniowym w całym kraju, a szczególnie przy budowie Marszałkowskiej Dzielnicy Mieszkaniowej w Warszawie.

W kieleckich i piawickich zakładach obróbki marmurów wystapiono już do mechanizowania robot przy obrabianiu marmurów i zaplanowano prefabrykowanie jednolitych wymiarów marmurowych elementów dla budownictwa mieszkaniowego.

Równocześnie prowadzi się intensywne roboty poszukiwawcze, mające na celu określenie złóż marmurów białych i kolorowych. M. in. określa się

złóża marmurów w okolicach Chęcin i Dębinka Krakowskiego, eksploatowanych już za czasów zygumuntowskich.

Szczegółowe sukcesy odniosła w mechanizowaniu robot wydobyczych załoga kamieniołomów piaskowca białego w Szydłowcu. W kamieniołomie tym od wieków prowadzono wydobycie ręczne. W roku bieżącym zastosowano w kamieniołomie sprężarki, dźwigi i koparki. Obecnie prowadzi się już roboty elektryfikacyjne i wszystkie silniki spalnowe zastąpione zostaną wkrótce silnikami elektrycznymi.

Zmechanizowanie robot do doprowadziło do znacznego wzrostu produkcji kamieniołomów w Szydłowcu. Wydobytą tu białą piaskowiec przeznaczony jest przede wszystkim dla MDM w Warszawie.

Dziewiarki Opolszczyzny odpowiadają na apel Otylii Czapli

(f) Żywym echem odbito się w zakładach przemysłowych Opolszczyzny wezwanie dziewczynki Otylii Czapli z ZBM w Sosnowcu, inicjatorów współzawodnictwa o tytuł najlepszego pracownika w przemyśle dziewiarskim.

Już w pierwszych dniach po wezwaniu — 11 przodownic pracy z zakładów dziewiarskich w Dykalech, Budkowicach Starych i Dobrzyńu Wielkim pod-

jelo apel, przystępując do współzawodnictwa.

Wszystkie dziewczynki podjęły zobowiązanie podniesienia wydajności pracy i zwiększenia oszczędności, postanawiając przez cały okres współzawodnictwa wykonać średnio od 165 do 173 procent normy, ograniczając zużycie igiel do 8 — 10 sztuk na kwartał, zmniejszyć ilość odpadków do 1,5 procent — 2,6 procent oraz produkować wyłącznie towar najwyższej jakości.

Wszystkie dziewczynki podjęły zobowiązanie podniesienia wydajności pracy i zwiększenia oszczędności, postanawiając przez cały okres współzawodnictwa wykonać średnio od 165 do 173 procent normy, ograniczając zużycie igiel do 8 — 10 sztuk na kwartał, zmniejszyć ilość odpadków do 1,5 procent — 2,6 procent oraz produkować wyłącznie towar najwyższej jakości.

W walce z wrogami uprzemysłowienia (25-lecie XV Konferencji WKP(b))

W każdym okresie naszego rozwoju, w chwilach już osiągniętych sukcesów i w chwilach trudnej, uporczywej i codziennej walki z przeciwnymi siłami trudnościami — zawsze sięgamy do bogatej skarbnicy historii WKP(b).

Jednym ze szczególnie ważnych etapów rozwoju WKP(b) jest XV Konferencja partynia, która odbyła się 25 lat temu. Ma ona dla nas specjalnie doniosłe znaczenie przede wszystkim dlatego, że pokazuje walkę partii przeciwko ludzdom małego charakteru, którzy kapitulując przed trudnościami, gotowi byli zawrócić z drogi budownictwa socjalizmu i wejść na drogę restauracji kapitalizmu. Cały dalszy rozwój Związku Radzieckiego przekształcił się w ZSSR w potężne mocarstwo przemysłowe, potwierdziło słuszność stalinowskiej polityki uprzemysłowienia i przed całym światem wykazało nicość i błędność wszelkiego rodzaju „teorii” zrodzonych z ducha kapitulacji i niewiary w masę.

Pracami Konferencji kierował bezpośrednio Stalina, który 1 listopada 1926 r. wygłosił referat „O socjaldemokratycznym odchyleniu w naszej partii”, w referacie tym Stalina poddał drugą część krytyce platformy bloku trockistowsko — ziniowejewskiego, po mistrzowsku obronił i rozwinął leninowską naukę o budownictwie socjalistycznym.

Jednym z głównych zagadnień w walce ideologicznej partii z opozycją, była sprawa perspektywy rozwoju rewolucji socjalistycznej, zagadnienie możliwości zbudowania socjalizmu w ZSSR. W referacie i przemówieniu końcowym, towarzysze Stalina rozprawił się z przedstawicielami bloku trockistowsko — ziniowejewskiego, którzy usiłowali pościć niewiarę w

możliwość zwycięstwa socjalizmu w ZSSR i pchnąć kraj na tory odbudowy kapitalizmu. Mówiąc o konieczności wytyczenia jasnych perspektyw budownictwa socjalizmu towarzysze Stalina powiedział: „Masz robotnicze bez jasnych perspektyw naszego budownictwa, bez pewności, że zbudujecie socjalizm — nie mogą zwyciężyć i nie mogą uczestniczyć w tym budownictwie, nie mogą światu domnie kierować chłopstwem. Bez pewności, że socjalizm będzie zbudowany, nie może być ułi budownictwa socjalizmu.

„Kto nie docenia decydującego znaczenia socjalistycznej perspektywy naszego budownictwa, ten dopomaga elementom kapitalistycznym w naszej gospodarce, ten kulturyje kapitalistyczne”.

W walce z opozycją towarzysze Stalina wykazał, że Lenin genialnie wzbogacił marksizm nową teorią rewolucji socjalistycznej, opartą na odkrytych przez siebie prawie nierównomierności rozwoju kapitalizmu. W myśli teorii Lenina rewolucja socjalistyczna może początkowo zwyciężyć w jednym lub kilku krajach, przerywając łańcuch imperializmu w jego najsłabszych miejscach.

„Wielkość Lenina — powiedział towarzysze Stalina — jako kontynuatora Marks’a i Engels’a na tym właśnie polega, że nie był on nigdy niewolnikiem teorii marksizmu. W badaniach swoich kierował się wskazaniem Marks’a, który niejednokrotnie mówił, że marksizm nie jest dogmatem, lecz użyteczną działalnością. Lenin widział w tym odróżnienie między teorią a praktyką. W walce z opozycją towarzysze Stalina wykazał, że Lenin genialnie wzbogacił marksizm nową teorią rewolucji socjalistycznej, opartą na odkrytych przez siebie prawie nierównomierności rozwoju kapitalizmu. W myśli teorii Lenina rewolucja socjalistyczna może początkowo zwyciężyć w jednym lub kilku krajach, przerywając łańcuch imperializmu w jego najsłabszych miejscach.

„Kto nie docenia decydującego znaczenia socjalistycznej perspektywy naszego budownictwa, ten dopomaga elementom kapitalistycznym w naszej gospodarce, ten kulturyje kapitalistyczne”.

W walce z opozycją towarzysze Stalina wykazał, że Lenin genialnie wzbogacił marksizm nową teorią rewolucji socjalistycznej, opartą na odkrytych przez siebie prawie nierównomierności rozwoju kapitalizmu. W myśli teorii Lenina rewolucja socjalistyczna może początkowo zwyciężyć w jednym lub kilku krajach, przerywając łańcuch imperializmu w jego najsłabszych miejscach.

W walce z opozycją towarzysze Stalina wykazał, że Lenin genialnie wzbogacił marksizm nową teorią rewolucji socjalistycznej, opartą na odkrytych przez siebie prawie nierównomierności rozwoju kapitalizmu. W myśli teorii Lenina rewolucja socjalistyczna może początkowo zwyciężyć w jednym lub kilku krajach, przerywając łańcuch imperializmu w jego najsłabszych miejscach.

W walce z opozycją towarzysze Stalina wykazał, że Lenin genialnie wzbogacił marksizm nową teorią rewolucji socjalistycznej, opartą na odkrytych przez siebie prawie nierównomierności rozwoju kapitalizmu. W myśli teorii Lenina rewolucja socjalistyczna może początkowo zwyciężyć w jednym lub kilku krajach, przerywając łańcuch imperializmu w jego najsłabszych miejscach.

W walce z opozycją towarzysze Stalina wykazał, że Lenin genialnie wzbogacił marksizm nową teorią rewolucji socjalistycznej, opartą na odkrytych przez siebie prawie nierównomierności rozwoju kapitalizmu. W myśli teorii Lenina rewolucja socjalistyczna może początkowo zwyciężyć w jednym lub kilku krajach, przerywając łańcuch imperializmu w jego najsłabszych miejscach.

„Kto nie docenia decydującego znaczenia socjalistycznej perspektywy naszego budownictwa, ten dopomaga elementom kapitalistycznym w naszej gospodarce, ten kulturyje kapitalistyczne”.

W walce z opozycją towarzysze Stalina wykazał, że Lenin genialnie wzbogacił marksizm nową teorią rewolucji socjalistycznej, opartą na odkrytych przez siebie prawie nierównomierności rozwoju kapitalizmu. W myśli teorii Lenina rewolucja socjalistyczna może początkowo zwyciężyć w jednym lub kilku krajach, przerywając łańcuch imperializmu w jego najsłabszych miejscach.

W walce z opozycją towarzysze Stalina wykazał, że Lenin genialnie wzbogacił marksizm nową teorią rewolucji socjalistycznej, opartą na odkrytych przez siebie prawie nierównomierności rozwoju kapitalizmu. W myśli teorii Lenina rewolucja socjalistyczna może początkowo zwyciężyć w jednym lub kilku krajach, przerywając łańcuch imperializmu w jego najsłabszych miejscach.

W walce z opozycją towarzysze Stalina wykazał, że Lenin genialnie wzbogacił marksizm nową teorią rewolucji socjalistycznej, opartą na odkrytych przez siebie prawie nierównomierności rozwoju kapitalizmu. W myśli teorii Lenina rewolucja socjalistyczna może początkowo zwyciężyć w jednym lub kilku krajach, przerywając łańcuch imperializmu w jego najsłabszych miejscach.

W walce z opozycją towarzysze Stalina wykazał, że Lenin genialnie wzbogacił marksizm nową teorią rewolucji socjalistycznej, opartą na odkrytych przez siebie prawie nierównomierności rozwoju kapitalizmu. W myśli teorii Lenina rewolucja socjalistyczna może początkowo zwyciężyć w jednym lub kilku krajach, przerywając łańcuch imperializmu w jego najsłabszych miejscach.

otaczali ZSSR, czerpiąc na okazie do zbrojnej interwencji, nakładali na Związek Radziecki obowiązek forsownej budowy przemysłu zbrojeniowego i przygotowania obrony na wypadek napadów z zewnątrz. Jeśli do tego dodamy, że już w 1925 roku ówczesny niski stan rozwoju przemysłu ciężkiego stanowił przeszkodę dla dalszego rozwoju przemysłu lekkiego, który zaczął odczuwać brak maszyn i urządzeń — to było jasne, że bez stworzenia przemysłu ciężkiego, a zwłaszcza przemysłu budowy maszyn, dalszy rozwój przemysłu lekkiego będzie niemożliwy. Wszelkie to dyktowało konieczność szybkiej rozbudowy przemysłu ciężkiego, konieczność industrializacji.

W swym referacie na XV Konferencji WKP(b) towarzysze Stalina dał wnikiwą charakterystykę socjalistycznej industrializacji w przeciwieństwie do kapitalistycznej. Towarzysze Stalina wykazał, że kapitalistyczne uprzemysłowienie odbywa się kosztem mas ludowych i prowadzi do pogłębienia niedoży, gdy natomiast socjalistyczne uprzemysłowienie prowadzi do wzrostu dobrobytu mas pracujących, „do jednolitości interesów industrializacji i interesów podstawowych mas, warstw produkujących ludności”.

„Stąd wynika, że podstawowe mas ludności są bezinteresownie zainteresowane w socjalistycznych metodach industrializacji. Stąd możliwość i konieczność uprzemysłowienia hegemonii proletariatu do stopnia do chłopstwa w budownictwie socjalistycznym w ogóle, a w industrializacji kraju w szczególności”.

Trochileś badający przeciwniki budowy socjalizmu, dążyli do podważenia sojuszu robotniczo — chłopskiego. Jest rzeczą oczywistą, że „antychłopskie” poglądy opozycji mogły doprowadzić jedynie do załama-

nia budownictwa socjalizmu, do zerwania planu uprzemysłowienia.

Towarzysze Stalina rozbili te szkodliwy pseudo-teorie, nie zostawiając z niej kamienia na kamieniu.

Socjalistyczne uprzemysłowienie różni się od kapitalistycznego pod względem metody zdobywania środków finansowych na jej urzeczywistnienie. Podczas, gdy kraje kapitalistyczne uprzemysławiały się za środki uzyskane z rabunków kolonii, z kontrybucji ściąganych z pod

Czytelnicy i korespondenci piszą

Wzmocnienie walki ze szkodnictwem na terenie plantacji wiskiny

We wrześniu br. tow. Stanisław Gawronski w liście do redakcji, pisał o faktach szkodnictwa na terenie państwowych plantacji wiskiny nad Wisłą. List ten skierowaliśmy do Państwowego Zarządu Wodnego w Puławach, który to oapowiedział pisze:

„Plantacje wiskiny stanowią główną bazę zaopatrzenia robot regulacyjnych na Wiśle z materiału lasowego, są równocześnie żywą budowlą ochronną brzegów przed niszczącymi działaniami wód. Muszą być przekształcone zarówno przez Państwowy Zarząd Wodny, jak i przez Państwowy Zarząd Lasów, który dostarcza cennego materiału budowlanego, jak i przez ludność gromad nadwiślańskich, dając jej bowiem w sezonie budowlanym pracę zarobkową w pobliżu domu oraz chronią przybrzeżne zabudowania i pola uprawne. Jednakże trzeba stwierdzić, iż część ludności gromad nadwiślańskich nie tylko nie odczuwa opieki państwowych plantacji wiskiny, lecz przeciwnie: masowo je niszczy przez wypas koni, bydła, drobitu itp. oraz kradzież wiskiny dla nielegalnego wyrobu koszy.

Powagę i konieczność podjęcia bezkompromisowej walki ze szkodnictwem w plantacjach wiskiny ilustrują następujące dane za okres lat 1945-1950. Jeśli chodzi o fałszywe straty w plantacjach wiskiny, Państwowy Zarząd Wodny w Puławach spowodowane przez szkodnictwo w tym okresie wyniosły 1.257.708 zł. Do władz terenowych w Puławach, Koźienicach, Puławach i Nieprzemyslane zarządzenie

Powiatowe władze szkolne w Strzelinie poleciły dzieciom naszych szkół zbierać kasztany i żołędzie. Na każde dziecko wyznaczono normę 10 kg. Uczniowie szkoły podstawowej z cześkim językiem naukowym w Gościńcach zobowiązali się na część 34 rocznicy Rewolucji Październikowej zebrać po 23 kg.

Zbiórki zakończyliśmy — zebraliśmy ogółem 1400 kg kasztanów i żołędzi. I teraz mamy kłopot — gdzie je oddać? Zwracaliśmy się w tej sprawie do różnych instytucji powiatowych, ale bezskutecznie.

Śladem naszych artykułów

„Bliżej produkcji, w ręce operatywności w kierowaniu zakładami”

Dnia 30.IX br. opublikowaliśmy artykuł pod tytułem „Bliżej produkcji, więcej operatywności w kierowaniu zakładami”. Na krytykę zawartą w tym artykule Zjednoczenie Przemysłu Taboru i Sprzętu Kolejowego i Rzecznego, („Tasko”) odpowiedziało listem, w którym czytamy m.in.:

„... analizując słuszną krytykę „Trybuny Ludu” i „Tasko” do ukazania się niniejszego artykułu, przedstawia do przeprowadzenia zmianą w każdym odcinku pracy”. Zmiany te znajdują swój wyraz w tym, że „Tasko” oparło kontrolę wykonania planu nie tylko na meldunkach z

zakładów, lecz prowadzi ją bezpośrednio w zakładach. Wszystkie zagadnienia omawiane są z załogą w miejscu pracy, odcinki zagrożone otrzymują natychmiastową pomoc. Z dawna ograniczania się do zbierania planów i ich opiniowania. Dział Techniczny przeszedł na operatywną kontrolę wykonania, na praktyczne wprowadzenie postępu technicznego.

Likwidując przerwy administracyjne „Tasko” poważnie zmniejszyło ilość pracowników administracyjnych, część uwolnionych w ten sposób etatów będzie obsadzona personelem inżyniersko-technicznym.

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego

Kierownictwo klubu sportowego